Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (sjunde avdelningen)

den 25 juni 2020*

”Personalmål – Tjänstemän – Befordran – Befordringsförfarandet 2017 – Beslut att inte befordra en tjänsteman – Huruvida en grund som åberopas i ansökan är klar och precis – Regeln om överensstämmelse – Angripande av lagakraftvunna beslut – Upptagande till prövning – Artikel 45 i tjänsteföreskrifterna – Rapport under provanställningen – Provanställningsrapport – Bedömningsrapport – Omständigheter som beaktas vid jämförelsen av kvalifikationer – Huruvida förfarandet gått rätt till – Ansvar – Ideell skada”

I mål T-511/18,

XH, företrädd av advokaten E. Auleytner,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av L. Radu Bouyon och L. Vernier, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan enligt artikel 270 FEUF dels om ogiltigförklaring av det beslut som offentliggjordes i *Administrativa meddelanden* nr 25–2017 av den 13 november 2017 om att inte uppta sökanden i förteckningen över befordrade tjänstemän under befordringsförfarandet 2017 och om ogiltigförklaring av beslut R/96/18 av den 7 juni 2018 om avslag på sökandens klagomål av den 10 februari 2018, dels om ersättning för den skada som sökanden påstår sig ha lidit till följd av dessa beslut,

meddelar

TRIBUNALEN (sjunde avdelningen),

sammansatt av ordföranden R. da Silva Passos (referent) samt domarna L. Truchot och M. Sampol Pucurull,

justitiesekreterare: handläggaren P. Cullen,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 19 december 2019,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom [1]

I. Bakgrund till tvisten

1 Sökanden, XH, är tjänsteman vid Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf). Hon utnämndes till tjänsteman efter att ha klarat uttagningsprov Epso/2009/169 (juridik) och anställdes i lönegrad AD 5 för tjänstgöring vid en första enhet inom Olaf, med början den 1 juli 2014. Hennes anställning var förenad med en prövotid som löpte ut den 31 mars 2015 (nedan kallad provanställningstiden).

2 Den 22 oktober 2014 besökte XH doktor A, som är psykiater vid Europeiska kommissionens läkartjänst (nedan kallad läkartjänsten), i samband med en läkarundersökning. Läkarundersökningen anordnades till följd av att XH hade haft interna problem med andra medarbetare vid den första enhet inom Olaf där hon hade placerats.

3 Från och med den 1 november 2014 överfördes XH till en andra enhet inom Olaf.

4 Den 5 december 2014 översändes en rapport under provanställningen till XH (nedan kallad rapporten under provanställningen). I e-postmeddelande av den 15 december 2014 angav XH att hon inte godtog kommentarerna i nämnda rapport.

5 I januari 2015 ansökte XH hos läkartjänsten om att få tillgång till sin hälsojournal. Den 3 februari 2015 underrättade läkartjänsten henne om att det endast var möjligt för en extern läkare att ta del av hennes hälsojournal. Den 1 mars 2015 respektive den 4 april 2016 utsåg XH doktor B och doktor C för detta ändamål.

6 Den 20 mars 2015 blev XH fast anställd, med verkan från den 1 april 2015.

7 Den 26 mars 2015 översändes XH:s provanställningsrapport till henne. Rapporten var undertecknad av chefen för den andra enhet där XH hade placerats och kontrasignerad av interimsdirektören vid direktorat B inom Olaf.

8 I samband med handläggningen av XH:s ansökan om tillgång till sin hälsojournal underrättades hon om att det fanns en journalanteckning från doktor A av den 31 mars 2015 (nedan kallat doktor A:s journalanteckning). Journalanteckningen upprättades efter den ovan i punkt 2 nämnda läkarundersökningen av den 22 oktober 2014. Den 2 oktober 2015 lämnade doktor B ut utdrag ur doktor A:s journalanteckning till XH. I april 2016 bjöd kommissionen in doktor C till läkartjänstens lokaler, för att denne skulle kunna ta del av doktor A:s journalanteckning i sin helhet, vilket sedan skedde den 11 maj 2016.

9 Den 11 april 2015 gav XH in en första begäran om bistånd till den behöriga tillsättningsmyndigheten mot chefen för den första enhet inom Olaf där hon hade placerats. Den 6 juli 2015 gav XH in en andra begäran om bistånd till den behöriga tillsättningsmyndigheten mot sin handledare vid samma enhet. I respektive begäran påstod XH i allt väsentligt att det ärekränkande innehållet i den ovan i punkt 4 nämnda rapporten under provanställningen utgjorde ett bevis för den mobbning som hennes överordnade hade utsatt henne för. Genom beslut D/306/15 av den 24 juli 2015 och genom beslut D/512/15 av den 19 oktober 2015 avslog den behöriga tillsättningsmyndigheten respektive begäran om bistånd. XH gav in ett klagomål den 23 oktober 2015 och ett klagomål den 19 januari 2016 mot besluten D/306/15 och D/512/15. I det första klagomålet begärde XH bland annat att hennes rapport under provanställningen skulle avlägsnas från hennes personalakt. Genom beslut R/730/15 av den 9 februari 2016 och genom beslut R/43/16 av den 27 april 2016 avslog den behöriga tillsättningsmyndigheten dessa två klagomål.

1 Nedan återges endast de punkter i denna dom som tribunalen anser bör publiceras.

10 Den 21 juli 2016 begärde XH ersättning för den skada och de kostnader, inklusive advokatkostnader, som hade uppkommit med anledning av förfarandet för ansökan om tillgång till hennes hälsojournal. Den 30 augusti 2016 avslog läkartjänsten denna begäran.

11 Den 30 september 2016 begärde XH att läkarutlåtandet från professor D, det vill säga en extern psykolog som hon hade konsulterat i augusti 2016, skulle tas in i hennes hälsojournal.

12 Den 10 oktober 2016 gav XH in ett klagomål till Europeiska datatillsynsmannen. Detta klagomål avsåg dels tidsåtgången för handläggningen av XH:s ansökan om tillgång till sin hälsojournal, dels att professor D:s utlåtande inte tagits in i hälsojournalen.

13 Den 27 november 2016 gav XH in ett klagomål mot läkartjänstens ovan i punkt 10 nämnda beslut att avslå hennes begäran om ersättning för skada och kostnader som uppkommit med anledning av förfarandet för ansökan om tillgång till hennes hälsojournal. Genom beslut R/579/16 av den 9 mars 2017 avslog den behöriga tillsättningsmyndigheten det klagomålet.

14 Under samma period, i januari 2016 och i april 2017, upprättades XH:s årliga bedömningsrapporter (nedan kallade bedömningsrapporterna) för åren 2015 och 2016.

15 Den 3 april 2017 meddelade kommissionen, genom ett offentliggörande i *Administrativa meddelanden* nr 13–2017, att befordringsförfarandet för år 2017 hade inletts (nedan kallat befordringsförfarandet 2017). Detta meddelande följdes, den 19 juni 2017, av offentliggörandet av förteckningen över de tjänstemän som Olafs generaldirektör hade föreslagit till befordran. XH:s namn fanns inte med i denna förteckning.

16 Den 11 april 2017 upprepade XH sin begäran av den 30 september 2016 om att professor D:s utlåtande skulle tas in i hennes hälsojournal.

17 I juni 2017 gav XH in ett klagomål till Europeiska ombudsmannen. Klagomålet avsåg det förhållandet att rapporten under provanställningen fanns intagen i hennes personalakt.

18 Den 26 juni 2017 gav XH in ett klagomål till den partssammansatta befordringskommittén (nedan kallad befordringskommittén) mot Olafs generaldirektörs beslut att inte föra upp henne på förteckningen över tjänstemän som föreslagits till befordran.

19 Den 25 augusti 2017 begärde XH att läkartjänsten skulle avlägsna doktor A:s journalanteckning från hennes hälsojournal. Den 28 augusti 2017 informerade läkartjänsten XH om att nämnda handling inte fanns intagen i hennes hälsojournal.

20 Den 27 augusti 2017 tog en ledamot av befordringskommittén del av XH:s rapport under provanställningen.

21 Den 21 september 2017 lämnade en partssammansatt mellanliggande grupp ett utkast till yttrande, där den föreslog att XH inte skulle rekommenderas att bli befordrad. Detta utkast till yttrande följdes av ett yttrande från befordringskommittén, vilket lämnades den 27 oktober 2017. I sitt yttrande beslutade befordringskommittén – med 26 röster för och 4 nedlagda röster – att inte rekommendera XH att bli befordrad av den behöriga tillsättningsmyndigheten.

22 Den 13 november 2017 offentliggjorde kommissionen ett meddelande i *Administrativa meddelanden* nr 25–2017. Meddelandet innehöll förteckningen över de tjänstemän som befordrats under befordringsförfarandet 2017. XH fanns inte med i denna förteckning (nedan kallat beslutet att inte befordra XH).

23 Den 14 december 2017 meddelade datatillsynsmannen sitt beslut angående XH:s ovan i punkt 12 nämnda klagomål av den 10 oktober 2016. I detta beslut underkände datatillsynsmannen XH:s första anmärkning, som avsåg tidsåtgången för handläggningen av hennes ansökan om att få tillgång till sin hälsojournal. Beträffande den andra anmärkningen, som avsåg att utlåtandet från professor D inte tagits in i XH:s hälsojournal, fann datatillsynsmannen däremot att kommissionen hade åsidosatt bestämmelserna om skydd av personuppgifter genom att inte omedelbart ha bifallit XH:s begäran om rättelse av sin hälsojournal. Datatillsynsmannen anförde vidare att det framgick av handlingarna i det aktuella ärendet att doktor A:s journalanteckning hade avlägsnats från XH:s hälsojournal.

24 Den 18 december 2017 begärde XH att Olafs generaldirektör skulle avlägsna rapporten under provanställningen från hennes personalakt. Till stöd för begäran åberopade XH datatillsynsmannens ovan i punkt 23 nämnda beslut.

25 Genom e-postmeddelande av den 18 januari 2018 underrättade kommissionens generaldirektorat för personal och säkerhet XH om att den rapporten under provanställningen, och hennes kommentarer om denna, hade avlägsnats från hennes personalakt.

26 Den 10 februari 2018 gav XH in ett klagomål mot beslutet att inte befordra henne, som hade offentliggjorts den 13 november 2017. Tillsättningsmyndigheten avslog klagomålet genom beslut R/96/18 av den 7 juni 2018 (nedan kallat beslutet att avslå klagomålet). Den 17 juni 2018 bekräftade XH att hon mottagit beslutet att avslå hennes klagomål.

27 Den 13 november 2018 befordrades XH under befordringsförfarandet 2018 till lönegrad AD 6, med verkan från och med den 1 januari 2018.

II. Förfarandet och parternas yrkanden

[*utelämnas*]

34 XH har yrkat att tribunalen ska

– förelägga kommissionen att ge in bedömningsrapporterna för samtliga tjänstemän som kunde komma i fråga för befordran och som befordrats från lönegrad AD 5 till lönegrad AD 6 under befordringsförfarandet 2017 samt förteckningarna över de tjänstemän som föreslogs bli befordrade,

– förelägga kommissionen att ge in bevis och resultat från jämförelse av kvalifikationerna och kopior av den mellanliggande gruppens och befordringskommitténs akter samt den senaste statistiken avseende den genomsnittliga befordringstakten och motsvarande löneökning för tjänstemännen,

– hålla vittnesförhör med relevanta personer som deltagit i förfarandena för godkännande och befordran och personer som tagit del av rapporten under provanställningen, varvid förhören ska hållas efter det att de relevanta handlingar som avses i det andra yrkandet getts in,

– ogiltigförklara beslutet att inte befordra XH,

– ogiltigförklara beslutet att avslå klagomålet,

– förplikta kommissionen att ersätta XH för den skada och den förlust som hon orsakats, och

– förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

35 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

– ogilla talan, och

– förplikta XH att ersätta rättegångskostnaderna.

III. Rättslig bedömning

36 XH:s fjärde och femte yrkande avser att tribunalen ska ogiltigförklara beslutet att inte befordra henne och beslutet att avslå klagomålet.

37 Det följer av fast rättspraxis att ett yrkande som framställts mot ett beslut att avslå ett klagomål ska anses ha framställts mot den akt som klagomålet riktades mot och i sig saknar självständigt innehåll (dom av den 17 januari 1989, Vainker/parlamentet, 293/87, EU:C:1989:8, punkt 8, och dom av den 20 november 2007, Ianniello/kommissionen, T-205/04, EU:T:2007:346, punkt 27). XH:s yrkande om ogiltigförklaring av beslutet att avslå det klagomål som hon gett in mot beslutet att inte befordra henne ska därför anses ha framställts enbart i syfte att få till stånd en ogiltigförklaring av det sistnämnda beslutet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 6 april 2006, Camós Grau/kommissionen, T-309/03, EU:T:2006:110, punkt 43).

38 Även om beslutet om att avslå klagomålet i förevarande fall bekräftar beslutet att inte befordra XH och det således saknas anledning att särskilt pröva yrkandet om ogiltigförklaring av det förstnämnda beslutet, kan det konstateras att skälen till beslutet att inte befordra XH framgår av motiveringen till beslutet att avslå klagomålet. Med hänsyn till det administrativa förfarandets dynamiska karaktär ska motiveringen till beslutet att avslå klagomålet således beaktas vid prövningen av lagenligheten av beslutet att inte befordra XH, eftersom den anses utgöra en del av det beslutet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 21 maj 2014, Mocová/kommissionen, T-347/12 P, EU:T:2014:268, punkterna 31 och 33 och där angiven rättspraxis, se även, för ett liknande resonemang, dom av den 9 december 2009, kommissionen/Birkhoff, T-377/08 P, EU:T:2009:485, punkt 59).

39 XH:s sjätte yrkande avser att kommissionen ska förpliktas att ersätta den skada som hon påstår sig ha lidit.

40 Tribunalen ska först pröva yrkandet om ogiltigförklaring och därefter yrkandet om skadestånd.

A. Yrkandet om ogiltigförklaring

41 XH har åberopat två grunder till stöd för sitt yrkande. Den första grunden avser att befordringsförfarandet 2017 inte gick rätt till. Den andra grunden avser att den behöriga tillsättningsmyndigheten gjorde en uppenbart oriktig bedömning vid jämförelsen av kvalifikationerna.

42 Kommissionen har gjort ett antal invändningar om rättegångshinder.

1. Upptagande till prövning

[*utelämnas*]

c) Huruvida det föreligger rättegångshinder på grund av att XH har angripit beslut som vunnit laga kraft

[*utelämnas*]

84 Av det ovan anförda följer att invändningen om rättegångshinder på grund av att den första grunden är oklar och otydlig och invändningen om rättegångshinder på grund av att regeln om överensstämmelse har åsidosatts ska ogillas. Tribunalen finner däremot att det saknas skäl att pröva vad XH anfört i fråga om att rapporten under provanställningen fanns intagen i hennes personalakt, i den mening som avses i artikel 26 i tjänsteföreskrifterna, och i fråga om karriärutvecklingsrapporterna för åren 2015 och 2016.

2. Prövning i sak

85 XH har som första grund åberopat att befordringsförfarandet 2017 inte gick rätt till, eftersom det stred mot artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och mot kommissionens beslut C(2013) 8968 final av den 16 december 2013 om allmänna genomförandebestämmelser för artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, som offentliggjordes i *Administrativa meddelanden* nr 55–2013 av den 19 december 2013 (nedan kallade de allmänna genomförandebestämmelserna). XH har i det avseendet bland annat gjort gällande följande. Felet i befordringsförfarandet 2017 beror för det första på att doktor A:s journalanteckning tillmättes betydelse och för det andra på att rapporten under provanställningen samt provanställningsrapporten tillmättes betydelse. Dessa förfarandefel var ägnade att påverka utgången av befordringsförfarandet 2017, det vill säga beslutet att inte befordra henne.

[*utelämnas*]

b) Påståendet om att XH:s rapport under provanställningen och provanställningsrapport tillmättes betydelse vid befordringsförfarandet 2017

108 XH har bland annat gjort gällande att hennes personalakt, som utgjorde en del av underlaget under befordringsförfarandet 2017, innehöll uppgifter som inte borde funnits med där och som inte borde ha beaktats för att bedöma hennes kvalifikationer vid jämförelsen av kvalifikationer. XH anser i synnerhet att rapporten under provanställningen inte borde ha varit intagen i hennes personalakt.

109 Enligt XH var det även fel att rapporten under provanställningen fanns med i hennes ”befordringsakt”, vilket innebär att hon i allt väsentligt anser att det var fel att rapporten under provanställningen tillmättes betydelse och beaktades under befordringsförfarandet 2017. XH har i det avseendet – både i sin ansökan och vid förhandlingen – påpekat att provanställningsrapporten innehöll en direkt hänvisning till rapporten under provanställningen och nämnde de svårigheter som hon hade haft i början av provanställningstiden, det vill säga konflikter med andra medarbetare och samarbetssvårigheter.

110 XH anser att det är uppenbart att uppgifterna i rapporten under provanställningen påverkade innehållet i provanställningsrapporten och hennes bedömningsrapporter för åren 2015 och 2016, det vill säga de handlingar som beaktades vid jämförelsen av kvalifikationerna under befordringsförfarandet 2017. XH har vidare anfört att en ledamot av befordringskommittén tog direkt del av rapporten under provanställningen under befordringsförfarandet 2017. Vid förhandlingen gjorde XH dessutom gällande att den behöriga tillsättningsmyndigheten inte behövde beakta denna rapport i samband med befordringsförfarandet 2017.

111 Slutligen har XH i den del av ansökan som rör jämförelsen av kvalifikationerna hävdat att det är uppenbart att uppgifterna i provanställningsrapporten och rapporten under provanställningen påverkade bedömningen av henne och beslutet att inte föreslå henne till befordran.

112 XH har således i allt väsentligt för det första åberopat ett förfarandefel i form av att hennes rapport under provanställningen fanns intagen i hennes personalakt i den mening som avses i artikel 26 i tjänsteföreskrifterna. För det andra har XH åberopat att artikel 45 i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts på grund av att rapporten under provanställningen och provanställningsrapporten beaktades under befordringsförfarandet 2017.

113 Kommissionen har bestritt XH:s argument.

114 Kommissionen har för det första gjort gällande att den omständigheten att rapporten under provanställningen avlägsnades från XH:s personalakt inte var en direkt följd av de skyldigheter som ålåg kommissionen enligt datatillsynsmannens beslut (se punkterna 23–25 ovan). Datatillsynsmannen ansåg nämligen inte i sitt beslut att den omständigheten att rapporten under provanställningen fanns intagen i XH:s personalakt utgjorde ett förfarandefel.

115 För det andra har kommissionen i sina inlagor gjort gällande att det följer av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och artikel 4.1 a i de allmänna genomförandebestämmelserna att det inte utgjorde ett förfarandefel att beakta rapporten under provanställningen vid befordringsförfarandet 2017, utan att den behöriga tillsättningsmyndigheten tvärtom var skyldig att göra det. Kommissionen har även påpekat att det förhållandet att befordringskommitténs ledamöter har tillgång till tjänstemännens personalakt via det personaladministrativa datasystemet (nedan kallat Sysper 2) är ett formkrav som följer av behovet av att granska rapporterna enligt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna. Enligt kommissionen utgör nämnda förhållande således inte något förfarandefel.

116 När kommissionen tillfrågades om detta vid förhandlingen anförde den – i motsats till vad den hade angett i sitt svaromål – att tillsättningsmyndigheten inte hade någon skyldighet att beakta rapporten under provanställningen. Kommissionen preciserade även att syftet med en provanställningsrapport inte är att bedöma en tjänstemans kvalifikationer inför en eventuell befordran och att en sådan rapport enbart utarbetas i samband med att den aktuella tjänstemannen ska bli fast anställd. Kommissionen anförde att det av detta följer att det i princip endast är bedömningsrapporterna som beaktas vid jämförelsen av kvalifikationerna under ett befordringsförfarande. Enligt kommissionen har emellertid betygsättarna fortfarande alltid möjlighet att beakta de handlingar som finns tillgängliga i Sysper 2.

117 För det tredje har kommissionen i svaromålet och vid förhandlingen bestritt att rapporten under provanställningen tillmättes betydelse under befordringsförfarandet 2017 och, i synnerhet, att nämnda handling påverkade de rapporter som beaktades under det befordringsförfarandet.

118 Kommissionen har i det avseendet inledningsvis påpekat att innehållet i rapporten under provanställningen inte hindrade att XH blev fast anställd vid utgången av provanställningstiden. Vid förhandlingen påpekade kommissionen att överordnade har rätt att skriva negativa omdömen i en rapport under provanställningen och i en provanställningsrapport. Kommissionen anförde vidare att den nu aktuella provanställningsrapporten visserligen nämnde de svårigheter som XH hade haft i början av provanställningstiden. Enligt kommissionen innehöll XH:s provanställningsrapport emellertid omdömen som avsiktligt förminskade de negativa omdömena i rapporten under provanställningen.

119 Kommissionen har vidare gjort gällande att XH saknar intresse av att bestrida de ”tillfredsställande” omdömena i sina bedömningsrapporter för åren 2015 och 2016. Vid förhandlingen gjorde kommissionen gällande att den påstådda negativa inverkan av omdömena i rapporten under provanställningen uppvägdes av de positiva omdömena i provanställningsrapporten och i bedömningsrapporterna för åren 2015 och 2016.

120 Vid förhandlingen anförde kommissionen även att beslutet att avslå klagomålet inte innehöll någon hänvisning till rapporten under provanställningen. I det avseendet preciserade den att den behöriga tillsättningsmyndigheten under befordringsförfarandet enbart eller huvudsakligen hade använt sig av bedömningsrapporterna för åren 2015 och 2016.

121 Enligt kommissionen har XH följaktligen överskattat vilken betydelse rapporten under provanställningen tillmättes under befordringsförfarandet 2017 och har bortsett från betydelsen av att det togs hänsyn till andra rapporter rörande henne som fanns intagna i hennes personalakt.

122 Tribunalen gör i denna del följande bedömning. I förevarande fall har XH inte rätt att bestrida att hennes rapport under provanställningen fanns intagen i hennes personalakt i den mening som avses i artikel 26 i tjänsteföreskrifterna (se punkt 84 ovan).

123 Tribunalen ska således endast pröva XH:s argument avseende att rapporten under provanställningen och provanställningsrapporten, i strid med artikel 45 i tjänsteföreskrifterna, beaktades vid befordringsförfarandet år 2017.

1) Inledande synpunkter

124 I artikel 45.1 i tjänsteföreskrifterna föreskrivs att tillsättningsmyndigheten vid jämförelsen av kvalifikationerna särskilt ska beakta tjänstemannens rapport. I artikel 4.1 a i de allmänna genomförandebestämmelserna anges vidare att tillsättningsmyndigheten vid jämförelsen av kvalifikationerna för de tjänstemän för vilka befordran föreslås särskilt ska beakta följande: ”Tjänstemannens rapporter sedan den senaste befordran eller annars sedan anställningen påbörjades och, i synnerhet, de bedömningsrapporter som upprättats i enlighet med de allmänna genomförandebestämmelserna till artikel 43 i tjänsteföreskrifterna”.

125 Det ska för det första påpekas att de rapporter som avses i artikel 45 i tjänsteföreskrifterna är de som anges i artikel 43 i tjänsteföreskrifterna, det vill säga bedömningsrapporterna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 oktober 2000, Rappe/kommissionen, T-202/99, EU:T:2000:227, punkt 37 och där angiven rättspraxis).

126 Bedömningsrapporterna utgör en oundgänglig bedömningsfaktor varje gång en tjänstemans karriär beaktas i syfte att fatta ett beslut om tjänstemannens befordran (se dom av den 8 mars 2006, Lantzoni/domstolen, T-289/04, EU:T:2006:70, punkt 61 och där angiven rättspraxis. och av den 16 mars 2009, R/kommissionen, T-156/08 P, EU:T:2009:69, punkt 53 och där angiven rättspraxis. Ett beslut att inte befordra en tjänsteman är således behäftat med ett fel om tillsättningsmyndigheten inte har gjort en jämförelse av kvalifikationerna för de tjänstemän som föreslås till befordran därför att en eller flera bedömningsrapporter inte fanns tillgängliga på grund av ett misstag från administrationens sida (dom av den 28 juni 2016, Kotula/kommissionen, F-118/15, EU:F:2016:138, punkt 38; se även, för ett liknande resonemang, dom av den 3 mars 1993, Vela Palacios/CES, T-25/92, EU:T:1993:17, punkt 43, och dom av den 11 juli 2007, Konidaris/kommissionen, T-93/03, EU:T:2007:209, punkt 88).

127 För det andra har tillsättningsmyndigheten visserligen möjlighet att beakta andra uppgifter om den administrativa och personliga situationen för de tjänstemän som föreslagits till befordran. För att det ska vara möjligt att hänvisa till sådana uppgifter krävs emellertid att det föreligger exceptionella omständigheter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 5 oktober 2000, Rappe/kommissionen, T-202/99, EU:T:2000:227, punkterna 40 och 54). Så är bland annat fallet om det inte finns någon bedömningsrapport (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 juli 1995, Rasmussen/kommissionen, T-557/93, EU:T:1995:138, punkt 32).

128 Uppgifter av nyss nämnt slag kan dessutom endast avhjälpa avsaknaden av en bedömningsrapport om de uppfyller vissa villkor, vilket svarandeinstitutionen har bevisbördan för. Det första villkoret är att uppgifterna är tillräckligt objektiva för att möjliggöra en domstolsprövning. Det andra villkoret är att uppgifterna innehåller en bedömning av tjänstemannens kvalifikationer som gjorts av de personer som är ansvariga för att upprätta hans eller hennes bedömningsrapport. Det tredje villkoret är att tjänstemannen har underrättats om uppgifterna på ett sådant sätt att rätten till försvar iakttas. Det fjärde villkoret är att befordringskommittén har kännedom om uppgifterna vid tidpunkten för jämförelsen av samtliga tjänstemäns kvalifikationer. Härav följer att de uppgifter som kan avhjälpa avsaknaden av en bedömningsrapport i stor utsträckning ska motsvara denna rapport i fråga om var uppgifterna kommer ifrån, hur de tagits fram och vad de rör (dom av den 5 oktober 2000, Rappe/kommissionen, T-202/99, EU:T:2000:227, punkterna 56 och 57).

129 För det tredje ska det påpekas att det av fast rättspraxis följer att det främsta syftet med en bedömningsrapport är att säkerställa att administrationen regelbundet och så fullständigt som möjligt informeras om hur tjänstemännen fullgör sina arbetsuppgifter (dom av den 15 maj 1996, Dimitriadis/revisionsrätten, T-326/94, EU:T:1996:62, punkt 84, dom av den 10 september 2003, McAuley/rådet, T-165/01, EU:T:2003:225, punkt 51, och dom av den 16 april 2008, Doktor/rådet, F-73/07, EU:F:2008:42, punkt 86). Det huvudsakliga syftet med en provanställningsrapport är däremot att bedöma den provanställde tjänstemannens förmåga att fullgöra sina uppgifter och lämplighet att bli fast anställd (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 februari 2000, Jacobs/kommissionen, T-82/98, EU:T:2000:53, punkt 45 och där angiven rättspraxis).

130 På samma sätt gäller att det inte kan göras en automatisk och absolut jämförelse mellan en tjänstemans bedömningsrapport och hans eller hennes rapport under provanställningen, eftersom de två typerna av rapporter innehåller olika bedömningsrubriker och olika betygssystem (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 maj 1996, Dimitriadis/revisionsrätten, T-326/94, EU:T:1996:62, punkterna 83 och 85).

131 Det ska därefter påpekas att det för en tjänstemans karriärutveckling är viktigt att det i början av varje år ställs upp mål som fastställts i förväg av den överordnade. Den årliga bedömningen ska särskilt avse hur tjänstemannen har uppnått dessa mål. Det är mot bakgrund av dessa mål som tjänstemannens arbetsprestation, effektivitet och uppförande i tjänsten ska bedömas. Dessa mål är emellertid inte samma mål som de som en provanställd tjänsteman förväntas uppnå under provanställningstiden för att bli fast anställd. Omdömena i en bedömningsrapport är av en särskild karaktär, då de fokuserar på tjänstemannens arbetsprestation, och skiljer sig därför från omdömena i en provanställningsrapport.

132 I det avseendet följer det av rättspraxis att den bedömning av en tjänsteman under de sex första månaderna av hans eller hennes anställning som görs i en provanställningsrapport inte kan likställas med – och således inte heller träda i stället för eller ersätta – den bedömning som görs i den årliga bedömningsrapporten, vilken syftar till att bedöma huruvida tjänstemannen, med hänsyn till de mål som fastställts i samråd med honom eller henne, har motsvarat förväntningarna och till att på så sätt fastställa nivån på hans eller hennes prestationer (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 december 2018, Wahlström/Frontex, T-591/16, ej publicerad, EU:T:2018:938, punkt 65).

133 Slutligen kan det konstateras att en bedömningsrapport anses utgöra en rättsakt som går någon emot, eftersom en sådan rapport utgör en omständighet som kan ha inverkan under en tjänstemans hela karriär. Den rättspraxis enligt vilken en bedömningsrapport utgör en rättsakt mot vilken en talan om ogiltigförklaring kan väckas svarar mot intresset av en god förvaltning, eftersom den berörde annars endast skulle ha möjlighet att påtala eventuella fel i en sådan rapport i samband med att han eller hon väcker talan mot en rättsakt för vars antagande bedömningsrapporten har spelat en roll. En sådan situation skulle emellertid kunna försena antagandet av viktiga beslut avseende tjänstemännen (dom av den 16 mars 2009, R/kommissionen, T-156/08 P, EU:T:2009:69, punkterna 53 och 54).

134 Den nyss nämnda bedömningen som gjorts i rättspraxis med avseende på bedömningsrapporter kan inte anses gälla även för handlingar som enbart har till syfte att förbereda ett isolerat beslut från administrationen, till vilket de har ett nära samband. Så är fallet med provanställningsrapporter, vars syfte är att förbereda administrationens beslut om att ge den berörda personen fast anställning efter provanställningstidens slut eller om att säga upp honom eller henne (dom av den 16 mars 2009, R/kommissionen, T-156/08 P, EU:T:2009:69, punkt 55).

135 Så är även fallet med beslut angående en tjänstemans provanställning som fattas med stöd av artikel 34 i tjänsteföreskrifterna, till exempel beslut om omplacering till en annan avdelning för fortsatt provanställning och beslut om förlängning av provanställningstiden med sex månader. Det är uppenbart att syftet med nyss nämnda beslut är att administrationen ska kunna göra en bättre bedömning av den provanställda tjänstemannens egenskaper och förbereda det beslut om fast anställning eller uppsägning av den berörda personen som måste fattas vid utgången av

provanställningstiden. Dessa beslut kan således inte på ett självständigt sätt angripas genom en talan om ogiltighetsförklaring (dom av den 16 mars 2009, R/kommissionen, T-156/08 P, EU:T:2009:69, punkt 56).

136 Härtill kommer att en provanställningsrapport som finns intagen i en tjänstemans personalakt i princip inte har några som helst verkningar efter det vid utgången av provanställningstiden fattade beslutet att ge honom eller henne fast anställning, eftersom den rapporten upprättades som ett led i det beslutet och inte hade något annat syfte än att förbereda det (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 19 februari 2008, R/kommissionen, F-49/07, EU:F:2008:18, punkt 56).

137 Bedömningsrapporter och rapporter som upprättas under provanställningstiden rör således inte samma sak och fyller inte samma funktion. Dessa rapporter regleras dessutom av olika regelverk. Detta innebär att även om en provanställningsrapport innehåller ett visst antal omdömen om en tjänstemans eller en tillfälligt anställds arbetsförmåga, så kan den i princip inte beaktas av en befordringskommitté.

138 Det är mot bakgrund av det nyss anförda som tribunalen ska pröva XH:s argument om att rapporterna avseende hennes provanställningstid beaktades under befordringsförfarandet 2017.

2) Beaktandet av rapporterna avseende XH:s provanställningstid

139 I ett första led av prövningen kan det konstateras att den behöriga tillsättningsmyndigheten i beslutet att avslå klagomålet fann att ett krav för att jämförelsen av kvalifikationerna enligt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna skulle anses ha gått rätt till var att både provanställningsrapporten och XH:s bedömningsrapporter för åren 2015 och 2016 beaktades. Den behöriga tillsättningsmyndigheten preciserade att det inte fanns något i handlingarna i ärendet som tydde på att detta inte hade gått rätt till under befordringsförfarandet år 2017. Den angav vidare att enbart den omständigheten att en ledamot av befordringskommittén hade tagit del av rapporten under provanställningen inte kunde läggas till grund för slutsatsen att jämförelsen av kvalifikationerna inte hade gjorts på grundval av de relevanta rapporterna, det vill säga provanställningsrapporten och bedömningsrapporterna för åren 2015 och 2016.

140 Tribunalen gör i det avseendet följande bedömning. Såsom kommissionen bekräftade vid förhandlingen, fanns XH:s rapport under provanställningen tillgänglig i Sysper 2, som bilaga till hennes provanställningsrapport.

141 Vidare angavs i den avslutande delen av provanställningsrapporten att det fanns en rapport under provanställningen och det redogjordes även för det väsentliga innehållet i denna. Den kontrasignerande tjänstemannen förklarade nämligen i provanställningsrapporten att det var ”lite oroväckande att den inledande perioden vid [den första enhet där XH hade placerats] inte hade förlöpt särskilt väl, såsom framgick av rapporten under provanställningen…, där det framhölls att XH hade haft konflikter med andra medarbetare och samarbetssvårigheter”. Den kontrasignerande tjänstemannen angav vidare att dessa omdömen var kopplade till en kombination av särskilda omständigheter inom den första enheten. Dessa uppgifter talade således för att det var lämpligt att ta del av både provanställningsrapporten och rapporten under provanställningen. Tribunalen finner för övrigt att det framgår av de handlingar som XH har gett in i målet att en ledamot av befordringskommittén hade tagit direkt del, i Sysper 2, av XH:s rapport under provanställningen som var fogad till hennes provanställningsrapport.

142 Tribunalen konstaterar således att XH:s provanställningsrapport beaktades vid jämförelsen av kvalifikationerna. Dessutom beaktades även XH:s rapport under provanställningen, direkt eller indirekt, vid jämförelsen av kvalifikationerna.

143 Vidare framgår det av den rättspraxis som nämns ovan i punkterna 125–137 att en provanställningsrapport i princip inte får beaktas i samband med ett befordringsförfarande och att det endast är under vissa exceptionella omständigheter som tillsättningsmyndigheten får beakta andra uppgifter, om de uppfyller vissa villkor, vilket den berörda institutionen har bevisbördan för.

144 Vad beträffar det nu aktuella fallet ska det emellertid påpekas att det upprättades två bedömningsrapporter om XH för åren 2015 och 2016 och att omdömena i dessa bedömningsrapporter utgjorde ett tillräckligt underlag för jämförelsen av kvalifikationerna enligt artikel 45.1 i tjänsteföreskrifterna.

145 Det fanns således ingen exceptionell omständighet som motiverade att provanställningsrapporten eller den till denna fogade rapporten under provanställningen beaktades vid jämförelsen av kvalifikationerna.

146 I ett andra led av prövningen ska det under alla omständigheter för det första påpekas att XH:s rapport under provanställningen, till skillnad från bedömningsrapporterna, inte upprättades vare sig i syfte att möjliggöra en objektiv utvärdering av henne eller för att tjäna som underlag för bedömningen av hennes karriärutveckling. XH:s rapport under provanställningen upprättades nämligen under hennes provanställningstid, i ett sammanhang som präglades av konflikter mellan henne och andra medarbetare inom den första enhet där hon hade placerats (se punkt 2 ovan). XH:s rapport under provanställningen upprättades således av precisa skäl, i inledningen av XH:s karriär, för att visa på de svårigheter som hon stötte på vid nämnda enhet och för att motivera ett administrativt beslut om att omplacera henne till en annan enhet för fortsatt provanställning. XH hade inte heller möjlighet att angripa nämnda rapport genom att väcka talan mot beslutet att ge henne fast anställning, eftersom det beslutet inte gick henne emot.

147 För det andra kan det konstateras att en överordnad visserligen har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning vid bedömningen av en tjänstemans kvalifikationer och att den överordnade för att fullgöra sina uppgifter måste lämna kommentarer och, i förekommande fall, reservationer avseende kvaliteten på tjänstemannens arbete. Vad beträffar det nu aktuella fallet ska det emellertid påpekas att rapporten under provanställningen innehåller mycket kritiska omdömen som rör XH:s effektivitet, lämplighet, arbetsprestationer och uppförande vid den första enhet där hon hade placerats. Dessa kritiska omdömen är formulerade i ordalag som särskilt avser XH:s personlighet och inte hennes yrkeserfarenhet. Omdömena går utöver vad som objektivt sett är nödvändigt för att bedöma huruvida det föreligger svårigheter i tjänsten och för att motivera ett administrativt beslut om förflyttning till en annan enhet.

148 Med hänsyn till det ovanliga innehållet i den kritik som framfördes i rapporten under provanställningen kan omdömena i denna rapport inte likställas med eller ens jämföras med omdömena i de positiva bedömningsrapporter som därefter upprättades för åren 2015 och 2016.

149 Härav följer att de omständigheter som nämns i punkterna 146–148 ovan utgör ytterligare ett skäl, i förhållande till de skäl som angetts i punkterna 143 och 144 ovan, att anse att rapporterna avseende XH:s provanställningstid inte fick beaktas vid jämförelsen av kvalifikationerna.

150 Tribunalen finner således att det förhållandet att den behöriga tillsättningsmyndigheten beaktade rapporterna avseende XH:s provanställningstid, det vill säga provanställningsrapporten och rapporten under provanställningen, utgör ett fel som kan göra befordringsförfarandet 2017 ogiltigt.

c) Betydelsen av det konstaterade förfarandefelet

151 XH har gjort gällande att det står klart att utgången av befordringsförfarandet 2017 skulle ha blivit en annan om de fel som anges i punkterna 108–112 ovan inte hade förelegat.

152 Kommissionen har för sin del gjort gällande att även om det antas att det varit fråga om ett förfarandefel, så har XH inte visat vilken betydelse detta påstådda förfarandefel hade för innehållet i beslutet att inte befordra henne. Kommissionen har för det första anfört att XH endast i allmänna ordalag har påstått att det förhållandet att rapporten under provanställningen fanns intagen i hennes personalakt ”oundvikligen påverkade bedömningen” av hennes personalakt. Kommissionen har för det andra påpekat att XH inte har identifierat någon del av bedömningsrapporterna för åren 2015 och 2016 eller av beslutet att avslå klagomålet som skulle ha påverkats av innehållet i rapporten under provanställningen.

153 Tribunalen gör i denna del följande bedömning. När det gäller åsidosättande av artikel 45 i tjänsteföreskrifterna och fel i ett befordringsförfarande följer det av fast rättspraxis att det, för att ett beslut om att inte befordra en tjänsteman ska kunna ogiltigförklaras, inte räcker att tjänstemannens personalakt är felaktig och ofullständig, utan det krävs även att det visas att denna omständighet har kunnat ha en avgörande inverkan på befordringsförfarandet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 30 januari 2008, Strack/kommissionen, T-394/04, EU:T:2008:20, punkt 39, och dom av den 14 november 2017, Vincenti/EUIPO, T-586/16, EU:T:2017:803, punkt 36).

154 Mer allmänt följer det av fast rättspraxis att det, för att ett förfarandefel ska kunna motivera att en rättsakt ogiltigförklaras, krävs att utgången av förfarandet hade kunnat bli en annan om detta fel inte hade förelegat (dom av den 18 september 2015, Wahlström/Frontex, T-653/13 P, EU:T:2015:652, punkt 21; se även, för ett liknande resonemang, beslut av den 1 december 2015, Georgias m.fl./rådet och kommissionen, C-545/14 P, ej publicerat, EU:C:2015:791, punkt 51).

155 Vad beträffar det nu aktuella fallet konstaterar tribunalen för det första, i likhet med vad kommissionen har gjort gällande, att det inte framgår av beslutet att avslå klagomålet att XH hade bättre kvalifikationer än sina befordrade kolleger. För det andra nämndes inte innehållet i rapporten under provanställningen i samband med jämförelsen av kvalifikationerna, för vilken det redogörs i beslutet att avslå klagomålet. För det tredje innehåller de bedömningsrapporter som beaktats positiva (”tillfredsställande”) omdömen, medan provanställningsrapporten, som också den är positiv, låg till grund för beslutet att ge XH fast anställning.

156 Det ska emellertid påpekas att den behöriga tillsättningsmyndigheten, i beslutet att avslå klagomålet, uttryckligen hänvisade till innehållet i provanställningsrapporten, i avsnittet ”Effektivitet, kompetens och uppförande i tjänsten”. Den behöriga tillsättningsmyndigheten anförde i det avseendet att det i provanställningsrapporten talades om att det fanns ”utrymme för förbättringar” samt att XH borde ”rådfråga ledningen när så var nödvändigt” och ”hålla sina överordnade informerade” eller ”samordna sitt arbete med sina kollegor”, ”för att utföra det arbete som förväntas av henne”. Det ska dessutom erinras om att rapporten under provanställningen var fogad till provanställningsrapporten och nämndes i denna. Provanställningsrapporten, till vilken rapporten under provanställningen var fogad, kan således ha haft en negativ inverkan på bedömningen av XH:s ”effektivitet, kompetens och uppförande i tjänsten” i samband med genomgången av hennes meriter.

157 Tribunalen finner vidare att XH:s rapport under provanställningen kan ha haft en negativ inverkan på jämförelsen av kvalifikationerna under befordringsförfarandet 2017, med hänsyn till, för det första, de särskilda omständigheterna kring utarbetandet av rapporten under provanställningen, som hade bifogats provanställningsrapporten i XH:s personalakt, för det andra de ytterst kritiska och subjektiva omdömen som fanns i rapporten under provanställningen och för det tredje det förhållandet att en ledamot av befordringskommittén hade tagit del av nämnda rapport innan den slutliga förteckningen över befordrade tjänstemän upprättades.

158 Det ska slutligen påpekas att en provanställningsrapport visserligen upprättas för samtliga provanställda tjänstemän. En rapport under provanställningen upprättas dock inte för samtliga provanställda tjänstemän. En rapport under provanställningen upprättas i särskilda fall och skiljer sig därför från en provanställningsrapport och, i än högre grad, från de bedömningsrapporter som avses i

artikel 4 i de allmänna genomförandebestämmelserna. Det förhållandet att rapporten under provanställningen direkt eller indirekt beaktades kan således ha påverkat den objektiva och rättvisa bedömningen av XH:s kvalifikationer under befordringsförfarandet 2017.

159 Härav följer att det ovan i punkt 150 konstaterade förfarandefelet kan ha haft – med avseende på XH – en avgörande inverkan på nämnda förfarandes förlopp och på beslutet att inte befordra XH. Det är med andra ord styrkt att beslutet att inte befordra XH skulle ha kunnat ha ett annat innehåll om förfarandefelet inte hade förelegat (se punkterna 153 och 154 ovan).

160 Av det ovan anförda följer att talan ska bifallas såvitt avser den första grunden och att beslutet att inte befordra XH ska ogiltigförklaras. Det saknas därför skäl att pröva vare sig de övriga argument som XH anfört till utveckling av den första grunden eller den andra grunden. Det saknas även skäl att pröva den begäran om åtgärder för processledning och bevisupptagning som XH har framställt genom sina tre första yrkanden.

B. Yrkandet om skadestånd

161 Det följer av fast rättspraxis om skadeståndstalan som förs i personalmål att unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar förutsätter att flera villkor är uppfyllda, nämligen att det handlande som läggs institutionen till last är rättsstridigt, att det verkligen föreligger en skada och att det finns ett orsakssamband mellan handlandet och den åberopade skadan (se dom av den 15 september 2005, Casini/kommissionen, T-132/03, EU:T:2005:324, punkt 94 och där angiven rättspraxis. dom av den 4 juli 2006, Tzirani/kommissionen, T-88/04, EU:T:2006:186, punkt 100, och dom av den 26 oktober 2017, Paraskevaidis/Cedefop, T-601/16, EU:T:2017:757, punkt 78). Dessa tre villkor är kumulativa vilket innebär att om ett av dem inte är uppfyllt, föreligger inte skadeståndsskyldighet för unionen (se dom av den 29 november 2018, WL/Ercea, T-493/17, ej publicerad, EU:T:2018:852, punkt 207 och där angiven rättspraxis).

162 Vad beträffar det nu aktuella fallet har XH för det första yrkat ersättning för en påstådd ekonomisk skada, som hon uppskattar till 45 000 euro, och för det andra yrkat ersättning för en påstådd ideell skada, som hon uppskattar till 20 000 euro.

[*utelämnas*]

2. Yrkandet om ersättning för ideell skada

[*utelämnas*]

179 XH har för det andra gjort gällande att hon lidit ideell skada till följd av de ärekränkande påståenden om hennes psykiska tillstånd som förekommer i rapporten under provanställningen. XH har i det avseendet anfört att den omständigheten att samtliga hennes överordnade och andra generaldirektorat inom kommissionen eventuellt har tagit del av hennes rapport under provanställningen allvarligt har skadat hennes rykte och yrkesmässiga anseende inom Olaf och kommissionen. Enligt XH fick detta till följd att hon började oroa sig över att hennes karriärutveckling var osäker och i allt väsentligt över att hon inte skulle komma att befordras i samband med befordringsförfarandet 2017. XH har vidare anfört att denna situation i sig ledde till att hon fick en felaktig uppfattning av sin egen situation, vilket orsakade henne lidande och ångest som hade negativa följder för hennes privatliv samt för hennes fysiska och psykiska hälsa. XH har således, i allt väsentligt, yrkat ersättning för ideell skada som hon anser att hon orsakats till följd av att hennes rapport under provanställning tillmättes betydelse under befordringsförfarandet 2017.

180 Tribunalen gör i denna del följande bedömning. Det framgår av prövningen av yrkandet om ogiltigförklaring och, närmare bestämt, av punkterna 124–160 ovan, att tribunalen funnit att det finns fog för det argument som XH åberopat för att visa att det utgjorde ett förfarandefel att under befordringsförfarandet 2017 beakta den till provanställningsrapporten fogade rapporten och att den behöriga tillsättningsmyndigheten åsidosatte artikel 45 i tjänsteföreskrifterna när den fattade beslutet att inte befordra henne. Av detta följer att villkoret att det handlande som läggs kommissionen till last ska vara rättsstridigt är uppfyllt.

181 Vidare finner tribunalen att XH försattes i ett tillstånd av oro och osäkerhet beträffande sitt rykte och sin yrkesmässiga framtid och att detta tillstånd är en direkt följd av den rättsstridighet som konstaterats i punkt 180 ovan.

182 Härtill kommer att den behöriga tillsättningsmyndighetens underlåtenhet att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 45 i tjänsteföreskrifterna i samband med befordringsförfarandet 2017 orsakade XH en särskild ideell skada som inte kan anses gottgöras på lämpligt sätt enbart genom att beslutet att inte befordra henne ogiltigförklaras.

183 Vid förhandlingen medgav kommissionen för övrigt att XH hade befunnit sig i nämnda tillstånd av oro och osäkerhet. Kommissionen preciserade i det avseendet att XH:s oro över rapporten under provanställningen var en av de omständigheter som beaktades när det beslutades att det var lämpligt att avlägsna denna rapport från XH:s personalakt.

184 Slutligen ska det påpekas att den ideella skada som XH har lidit begränsas av att hon befordrades till lönegrad AD 6 från och med det första befordringsförfarandet efter befordringsförfarandet 2017, det vill säga 2018 års befordringsförfarande. (se, för ett liknande resonemang, dom av den 18 november 2015, Diamantopoulos/Europeiska utrikestjänsten, F-30/15, EU:F:2015:138, punkt 48).

185 Vid sådana förhållanden finner tribunalen vid en skälighetsbedömning (*ex æquo et bono*) att ett belopp på 2 000 euro utgör en lämplig ersättning för den ideella skada som uppkommit till följd av den rättsstridighet som konstaterats i punkt 180 ovan.

186 XH:s skadeståndsyrkande ska därmed delvis bifallas.

187 Av det ovan anförda följer att beslutet att inte befordra XH ska ogiltigförklaras och att kommissionen ska förpliktas att till XH betala 2 000 euro som ersättning för den ideella skada som hon har lidit.

IV. Rättegångskostnader

188 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

189 XH har yrkat att kommissionen ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen i allt väsentligt har tappat målet ska XH:s yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (sjunde avdelningen)

följande:

1) **Beslutet att inte befordra XH till lönegrad AD6 under befordringsförfarandet 2017, vilket följer av att förteckningen över tjänstemän som beordrats till den lönegraden offentliggjordes i *Administrativa meddelanden* nr 25–2017 av den 13 november 2017, ogiltigförklaras.**

2) **Europeiska kommissionen förpliktas att betala 2 000 euro till XH som ersättning för den skada hon lidit.**

3) **Talan ogillas i övrigt.**

4) **Kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.**

da Silva Passos Truchot Sampol Pucurull

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 25 juni 2020.

Underskrifter